

Focus group 2

(předplatitelé)

Datum konání: 15. března 2019

Zahájení: 17.05 hod.

Ukončení: 19.08 hod.

Doba trvání: 2 hod. 3 min.

Účastníci:

Dominik Rýc (student)

Jaroslav Hadaš (student)

Vendula Kubernátová (20-40)

Jana Marčíková (20-40)

Květoslava Kodýmová (40-60)

Věra Cintulová (60+)

Ladislav Stránský (60+)

Význam zkratk:

JČ – Jaroslav Černý, moderátor

JH – Jitka Honsová, moderátorka

(nesroz.) – nesrozumitelně

SD – Slovácké divadlo

FB – Facebook

IG - Instagram

JČ: ... Já se vás zeptám, teď aktuálně k těm hrám, určitě jste všichni teď v nedávné době nějaké představení navštívili, tak jak se vám líbilo, co jste tam viděli a co říkáte celkově na tu skladbu toho předplatného, co máte v tom roce, ať už v tomto roce nebo v minulých letech, jak vám to navazuje, co se vám líbilo víc, co se vám líbilo méně třeba, Vendo, jestli můžete začít?

Venda: Tak my jsme naposledy byli tady s Janou na Kosmickém jaru, a mně se to třeba líbilo. Spousta lidí v polovině představení odešla, nelíbilo se jim to, ale my s Janou chodíme

malovat, žijeme hodně kulturně, prostě máme tu hranici posunutou někde jinde než většina návštěvníků divadla. Takže mně osobně se to líbilo, herci byli perfektní, trvalo to tři hodiny, podali úžasný výkon. Není to představení, na které bych šla podruhé teda, jo, hodnotila jsem ho jako kulturně zajímavé, ale já třeba mám ráda lehčí témata z důvodu toho, že v dnešním světě je těch tragédií a nepříjemných záležitostí a událostí dost, ale byl to pěkný kus.

JČ: A celkově třeba na tu skladbu předplatného během toho roku – vyhovuje vám to tak jak to je, nebo byste preferovali, aby bylo jednodušší, řekněme víc jednodušších kusů a třeba jenom jeden nějaký vážnější, nebo všechno jenom komedie, nebo naopak víc těch vážnějších a míň odpočinkových?

Venda: *Tak pro mě třeba spíš jako veselejší, nemusí být ani jako vážnější, lehčí nemusí být, nevadí mi ani moderní věci, třeba mně se líbila Alenka v říši divů, někomu se to nelíbilo, jo, já jsem si to užila, bylo to fajn. Takže mně nevadí moderní věci, ale mám radši veselejší. Jo, v dnešní době fakt radši veselejší.*

JČ: Jasně, rozumím. Květo, jak to vidíte vy, třeba jak to vnímáte tu skladbu.

Květa: *No já právě tady k Vendě bych se připojila, protože já jako ne úplně pořád veselá, to nemusí, sem tam nějaké to vážnější, třeba zas já vzpomenu Králova řeč, tak to bylo taky úžasné, a potom zase ty komedie $1+2=6$, a tak takže to je jasné, takže ne samé komedie ale sem tam něco vážnějšího, mně ta skladba celkem tak jak to je vyhovuje. A třeba Alenka v říši divů se mi taky líbila, a taky někdo tak jako odcházel, opravdu někteří lidi v půlce odejdou třeba, to já neuznávám, to je vůči hercům neslušné, neúcta. Oni se snaží a někdo pak odejde.*

JČ: Myslíte, že to je teď, všichni takhle ti lidi, jak odchází, že to je tím, že je ta hra nudí, nebo že nenaplnila jejich očekávání, nebo nejsou schopni pochopit tu myšlenku té hry?

Venda: *Spíš pochopit.*

OSTATNÍ SOUHLASÍ.

Venda: *Co se tak bavím s ostatními různými generacema, takže i senioři a tak, tak oni tomu prostě nerozumí.*

JČ: Nerozumí, takže je to tím pádem ani nebaví.

Venda: *Ano.*

Lád'a: *A taky ne v každou dobu a v každou chvíli je ten člověk naladěný na ten kus, takže ono to spolu souvisí, politická situace, hrozba, ohrožení, terorismus a tak dál, někdo má strach a aniž by si to uvědomoval, tak s tímto pocitem třeba vstupuje do divadla a pak ho něco vyděsí nebo se mu zdá, že se něco zlehčuje. Pokud můžu já svoji vlastní zkušenost uplatnit, tak mně se strašně líbilo Gottwaldovy boty, já jsem tu éru zažil, dokonce jsem strávil na studiích 4 roky s mladým Grebeníčkem, takže já jsem k tomu měl takovou vazbu. A několik těch lidí znám, co se jich to dotýkalo, znal jsem i ty aktéry, co se na tom podíleli, aniž by třeba přímo mučili, takže mě to oslovilo, myslím si, že hodně lidí ze starší generace taky, navíc ta úžasná cimbálová horňácká muzika, pro mě to byl úžasný zážitek, já si takových věcí vážím, že to někdo nejen napíše, ale dokáže to i prosadit na to jeviště. Ale samozřejmě rád se zasměju, spousta jiných žánrů mě oslovila, tak zvláště ta poslední veselohra s těmi nahými muži, to bylo úžasné.*

JČ: Jarku, vy jak často navštěvujete divadlo, jak dlouho už chodíte?

Jarek: *Já jsem začal tento rok a už po prvním představení jsem si řekl, proč jsem nezačal chodit už od prváku nebo od základky, kdy nám to nabízeli, jakože opravdu fakt v životě bych do sebe neřekl že by mě divadlo bavilo, nebo takto a, byl jsem na první hře úplně z toho nadšený, teďka pokračuju s Dominikem ještě jsme zrovna venku bavili, že pokud budeme mít čas budeme chodit i příští rok až vystudujeme, teď jsme u maturity, takže bysme potom chodili a mě to nadchlo, mně to dřív i mamka nabízela, že to může být super a já říkám „Já na to nejsu“ nebo tak, a fakt, co jsme byli na začátku roku v Praze, tak tam jsme byli myslím v divadle Na Fidovačce, a byl jsem z toho strašně zklamaný, že prostě tady naše divadlo Slovácké v Hradišti, kde mi jako lidi řekli, že tady máme 20000 lidí, že tady nemůže být kvalitní divadlo, tak oproti tomu na té Fidlovačce tak toto je úplně někde o pár levelů úplně jinde, jakože fakt, tady se mně to líbí...*

JČ: A co to bylo ta první hra, co jste viděl, která vás tak nadchla?

Jarek: *To jsme byli na Malé scéně, Noc na psích dostizích, to bylo hnedka co mě nadchlo, teda bylo to hodně vulgární abych teda řekl, což jsem nečekal, ale jako líbilo se mně to celkově a mě to tak zaujalo jako divadlo a už jsem se těšil na další měsíc, až půjdeme na další hru, a to bylo myslím hned další Přes ploty, a to byla hra, která mě nijak jakože nenadchla, my jsme si tom nic nezjišťovali se spolužákama, a přišli jsme tam a prostě takové, spíš nám to přišlo že jsme čekali až to skončí, protože jak to bylo vlastně zapojené, tak my jsme vůbec nevěděli o co se jedná, z té hry jsme něco pochopili, ale asi by bylo lepší, kdybychom šli znovu, si přečíst prostě pořádně i ty jejich životopisy, to bylo takové zklamání, ale zase jsme se těšili na další, a teď jsme vlastně byli Kříž u potoka, a ta se nám zase jako strašně líbila.*

JČ: Co vás nakonec přimělo na tu Malou scénu zajít, když vy jste měl trochu předsudky vůči tomu divadlu, jak jste říkal, a ta Fidlovačka vás asi zrovna nepřesvědčila?

Jarek: *Nám to tak nabídla paní učitelka vřdycky na začátku roku, já jsem už přemýšlel od druháku, že bych chodil, ale nikdo nebyl, to jsme seděli v takové velké učebně a nám to nabídla učitelka jako poslední pokus, tak jsme se Dominikem a dvěma dalšími spolužáky podívali na sebe „Jdem?“, tak jsme řekli jdem...*

JČ: Že to bylo takové impulsivní...

Jarek: *Mně se nechtělo chodit samotnému do toho divadla, že bych jako šel sám to ne, ale když nás bylo i třeba jenom dva nebo skupinka lidí, tak mi to přišlo takové, že si užiju s těma spolužákama to odpoledne nebo večer pak, takže tak spíš.*

JČ: Děkuju. Jano, já se vás zeptám, jak říkal tady Jarek, že byla chyba, že si nenačetli informace o té hře dopředu, vy to děláte, díváte se, když jdete na nějakou hru, o čem to bude a co od toho můžete očekávat?

Jana: *Ano, pravidelně si to čtu, o čem to bude, co to je, většinou si to zjišťuju.*

JČ: A kde si to zjišťujete, ty informace.

Jana: *Na stránkách divadla.*

JČ: Takže podíváte se na stránky, přečtete si o čem ta hra je...

Jana: ... Přečtu si o čem ta hra je a už vím, co mě čeká.

JČ: A už jste třeba někdy navštívila představení, které už jste dopředu třeba četla literární zpracování nebo nějaké jiné, a byla konfrontována s tím pojetím, jak to pojalo divadlo a s tím, jakou jste měla představu na základě toho příběhu?

Jana: No, tak, nevím jestli jsem něco zrovna četla, ale viděla jsem film Králova řeč a viděla jsem i divadlo, takže jsem porovnávala...

JČ: A jak vám to sedělo?

Jana: Sedělo mi to úplně perfektně, k tomu filmu úplně, myslím si, že taky oscarový herec tady. Jako perfektní, bylo to autentické, líbilo se mi to. Jak film, tak divadlo.

JČ: Věrko, vy si zjišťujete taky když jdete na něco, o čem ta hra bude zhruba, nebo se necháváte překvapit?

Věrka: Ne, ne, ne, snažím se zjišťovat, také na internetu podívat se kdo tam hraje, přečíst si to, nebo jak jsme dostali ty kartičky k předplatnému, tak tam je taky něco o tom, takže raději vím, o čem to bude nebo jsem raději, když o tom vím, co mě čeká.

JČ: A už se stalo někdy, že jste očekávala něco úplně jiného, než jste viděla potom na jevišti?

Věrka: Třeba Králova řeč, jak řekla tady paní, o tom že to bylo autentický, že to bylo fajn, tak mě Měsíc nad řekou, to tady není, začátek podle toho jak to znáte z filmů, jak to znáte z knížky, tak jako pořád jsme se na sebe dívali co to bude, co z toho vyleze, jak to bude, ta první část taková nemastná neslaná, ale ta druhá, už jsme se do toho vžili, jak ti studenti se tam sešli, už to bylo něco z toho co jsme znali z těch filmů a z té knížky, tak už jsme říkali nakonec jako dobré, ta druhá část po té přestávce, že to bylo dobré.

JČ: Láďo, vy už jste byl taky někdy konfrontován s nějakým představením, které už jste dopředu měl nějakou představu, jak to bude vypadat a pak to bylo nakonec úplně jinak?

Lád'a: *No já se rád nechávám překvapit, někdy, třeba ten Měsíc nad řekou, já jsem věděl o čem to je už z historie, ze studií, Šrámka jsme znali, a tak mě to překvapilo, ale řekl bych, že ze začátku taky jsem byl takový rozpačitý, ale pak jsem se do toho vžil, to pojetí, hlavně ta Petra, která tomu dodala tu šťávu jako vždycky, tak to mě zaujalo a já jsem slyšel, že to někdo z publika odsoudil, ale to se mně nelíbí, to ať si nechá pro sebe nebo ať to sdělí na jiná místa, na ředitelství nebo tak. Já už su předplatitelem od 72. roku. Někdy byly období, kdy jsem třeba pracoval v zahraničí, tak to jsem vynechával, ale vždycky se na to divadlo těším, přečtu si ten plán, ale jediné, co mě mrzí, že jsem se nikdy nedostal na žádnou premiéru - šlo by to nějak zařídit k tomu předplatnému?*

JH VYSVĚTLUJE, JAK FUNGUJE PŘEDPLATNÉ VE VZTAHU K PREMIÉRÁM.

Lád'a: *Já ten repertoár stravuji tak, jak přichází, já si nějak nevyhledávám, že bych na něco nešel, vždycky v tom najdu něco, co mě osloví. Ať už moje divadelní zkušenosti – v mládí jsem také hrával ochotnické divadlo – takže nemám k tomu nějak vyhraněný názor, že bych musel veselohry nebo vyloženě takové ty vážné kusy. Třeba Dostojevský – ten už byl tak dlouho, prostě, náročný, to trvalo taky dlouho to představení, že, to už jsem ne, že bych usínal, ale už mně to přestávalo myslet. Tam bylo tolik myšlenek, do toho vložených, ... ale bylo to nádherný. Vždycky z toho mám krásný pocit, těším se na to, je mně v divadle dobře.*

JČ: Děkuju. Dominiku, co vy čekáte od toho předplatného? Že uvidíte ztvárnění nějak klasických her, o kterých jste se třeba učili ve škole, nebo že uvidíte něco úplně nového a třeba i netradičně pojatého?

Dominik: *Tak já už chodím od minulého roku a zatím na hrách, na kterých jsem byl, tak předtím je vůbec neznal a vlastně znám je díky spíš tomu divadlu.*

JČ: A když takhle vidíte něco, co jste před tím neznal, tak jak jsme se bavili, jestli dopředu si hledáte informace, děláte to třeba i opačně? Třeba když jste se seznámil s nějakou hrou, tak že vás to třeba motivovalo zpětně potom, co jste viděl to představení se o tom něco dozvědět?

Dominik: *Jo, po nějakých těch divadlech, které mě opravdu fakt zaujaly, tak jsem se zpětně po nich díval a hledal na internetu různé informace – hlavně na stránkách SD – zajímalo mě to, když mě ta hra hodně zaujala. Například ten Kříž u potoka, to byla parádní hra.*

JČ: A věděl jste dopředu zhruba, o čem to může být?

Dominik: *Já se nechávám taky spíš překvapit, pro mě je to lepší.*

JČ: Vendo, myslíte si, že tahle ta edukativní složka – nakolik je pro vás osobně v tom předplatném důležitá? Že tam budete mít příležitost vidět něco, co jste dosud neznala. Je to důležitý prvek pro vás?

Venda: *Ne, není to pro mě důležité. Není to pro mě jednoznačně jako, že bych si kvůli tomu... Ne, to určitě ne. Prostě mám ráda, jako, když jsou tam klasické věci, nevadí mně, ráda se na ně podívám, když jsou tam moderní věci, nevadí mně to, ráda se podívám. Prostě to беру tak jak to přichází.*

JČ: Takže jdete si spíš pro ten prožitek, ať už je v jakékoliv formě.

Venda: *Ano. Přesně.*

JČ: Děkuju. Jano, co vy na to? Máte to stejně?

Jana: *Určitě. Přesně jak to říká Lád'a. Já si vždycky tam něco najdu, i když se to někomu nelíbí, tak já si tam něco najdu. Já mám taky moc ráda divadlo, takže pro mě je to úplně jedno, jestli je to těžký kus nebo veselohra, já si tam vždycky něco najdu.*

JČ: A jak už tady zaznělo o těch negativních ohlasech od diváků, myslím, že Lád'a už říkal, že to někde zachytil, odkud to k vám přichází? Nebo jinak, kde sledujete ty informace o tom, co se v SD zrovna děje?

Venda: *Diskutujeme s přáteli.*

VŠICHNI HROMADNĚ SOUHLASÍ.

JČ: A ještě nějaký jiný kanál? Sociální sítě, webové stránky? Sledujete ty informace ještě nějakým jiným způsobem?

VŠICHNI ZNOVU HROMADNĚ ZMIŇUJÍ ZNÁMÉ.

Venda: *My chodíme na jazz, my chodíme malovat, na výstavy a tak, takže tam se setkávají podobní lidé, kteří mají rádi kulturu i tu divadelní, takže oni si sdělí. Když už tam někdo na něčem byl, tak to doporučí „Tam běžte, bylo to super," a tak.*

JČ: Takže to sdílíte hodně osobně.

Venda: *Jo, ani to nestihám sledovat někde na FB a tak, a rozhodně já vždycky říkám, že ani mě ta kritika moc nezajímá, že si na to udělám vlastní názor (VĚRKA SOUHLASÍ), že to vyslechnu, podiskutuju, ale říkám "já vám svůj názor řeknu, až to uvidím".*

JČ: Dominiku, Jarku, vy to máte jak? Máte v rámci svých známých taky někoho, s kým to probíráte, nebo ty informace sledujete někde jinde?

Dominik: *Já spíš mezi známýma moc ne, jakože mezi spolužáky, kamarády, vím, co akorát chodí spolužák ze základky taky tady na to předplatné do SD, tak se s ním někdy o tom pobavím, ale jinak mezi přáteli nebo známými ne. Někdy i učitelky něco o nějakých těch hrách něco řeknou.*

JH: Můžu se zeptat, ze které jste školy?

Dominik: *Z obchodní akademie.*

Jarek: *Já zase můžu říct, že třeba babička, když může, tak dřív měla předplatné a chodívala, tak buď s ní jsem se o tom dřív bavil, nebo i třeba mamka co mi řekla, že něco viděla už dřív nebo že na tom byla, tak takto, ale že bych to někde vyhledával na internetu nebo tak, tak to ani ne.*

DÁLE JAREK ZMIŇUJE PŘÍKLAD, JAK NA ČSFD VIDĚL VÝRAZNĚ HORŠÍ HODNOCENÍ U FILMU, NEŽ JAK SE MU TEN FILM LÍBIL PAK PO ZHLÉDNUTÍ, TAKŽE NA KRITIKY MOC NEDÁVÁ, SNAD JEN, KDYŽ TU KRITIKU NAPÍŠE

OPRAVDOVÝ ODBORNÍK, ALE NA HODNOCENÍ LIDÍ MOC NEPŘIHLÍŽÍ, PROTOŽE KAŽDÝ MÁ JINÝ VKUS (NĚKDO ŠEPTEM SOUHLASÍ). NĚKOMU SE TO MŮŽE LÍBIT ZATÍMCO JINÝ TO POVAŽUJE ZA ZTRÁTU ČASU, TAKŽE VŽDY JE LEPŠÍ SE PŘESVĚDČIT OSOBNĚ.

JČ: Dokázal byste říct, v jakém poměru má pro vás váhu odborná kritika a názory lidí?

Jarek: *Záleží u čeho. Jelikož jsem ještě mladý, tak hrávám hry na PC a odborníci na to někdy vydají kritiku, že ta hra je špatná, ale mně se třeba líbí ten žánr, je to oddechovka, odpočinu si od toho, na zabítí volné chvíle, dojdou ze školy, měli jsme toho moc, tak si zapnu a chvíli hraju a je to v pohodě. A jinak všichni to odsuzují, že to je hrozně špatné. Takže přečtu si tu recenzi, ale pak si stejně ten obrázek udělám sám, až to vidím, předem bych to neodsuzoval.*

JČ: Děkuju. Květo, máte to jak? Když byste zachytila rozpor mezi odbornou kritikou a tím co říkají lidé kolem vás?

Květa: *Já odborné kritiky vůbec nesleduju, nesedím ani moc u počítače, jako bývalá účetní jsem toho měla dost, takže preferuju spíš komunikaci mezi lidma, takže mám pár takových známých, sice ze sportovního odvětví, ale jsou to také učitelé a učitelky, a ti právě chodí také do SD hodně, i z Ostrohu tam jezdí pravidelně takový ti večerní nebo sobotní, takže s těma si to probereme, a jak tady kolegové říkali, mně se to líbí jako jak kdyby všechno. Já tam nevidím něco, že někdo by měl špatný výkon nebo tak něco, prostě někdo tam něco hraje, má to nějakou určitou hodnotu a nemůžu říct, že by se mi něco úplně nelíbilo.*

JČ: Jarko, jak třeba divadlo vnímáte – zajímá vás i co se děje v zákulisí nebo o těch hercích nějaké informace? A kde to sledujete, kde získáváte ty informace?

Jarmila: *Jo, jo, čtu si na internetu, nebo vidím v televizi „Jé, Kubáník!“, vidím ho někde jinde, přečtu si třeba, o čem ta hra bude, tak zase vidím, že tam bude hrát ten a ten, co ho mám ráda, nebo třeba ta slečna Staňková, ta je tam od nás od Veselí, mám ji hrozně ráda, vnáší tam energii, je živá, krásně hraje, dokonce jsem se s ní setkala, takže ráda se informuji o hercích a čtu si o nich. I zase z těch, co jsme dostali ty prospekty, tak tam je o nich hodně psané, teď jsem někde četla v nějakých těch vašich novinách, tak tam jsem četla taky o tom. Protože jsou fantastičtí, tak proč si o nich něco nepřčíst.*

JČ: Pro vás, Jano, je divadlo taky něco víc než jenom kulturní instituce, sledujete taky informace kolem zákulisí, kolem příprav, kolem herců?

Jana: *To ne, беру to, jako že chodím na divadlo a nesleduju moc okolí.*

Květa: *Můžu ještě něco k tomu? Byl tam fantastický článek o té kostymérce, co dělá kostýmy, já jsem žasla. (K JANĚ) Takže je dobré si to přečíst, jak kostýmy vytváří na ty divadla.*

JANA SDĚLUJE, ŽE MÁ METROVÝ TEXTIL A DIVADLU PRODÁVÁ, TAKŽE NĚCO O TOM VÍ.

JČ: Dominiku a Jarku, vy byste také uvítali víc informací o zákulisí divadla, nebo vzhledem k tomu, že nejste předplatiteli tak dlouho, vás takové informace ani příliš nezajímají?

Dominik: *No tak mně to i jedno je, ale když si předem něco o té hře zjistím, tak mě zajímají i ti herci, kteří tam hrají, protože vím, že někteří herci umí například komediální role ztvárnit velmi dobře.*

Jarek: *Já jsem si o zákulisí ještě nic nezjišťoval, a ani nemám nutkání, že bych si něco – ale třeba přečtu si o hercích, teď jsem zrovna ve škole četl, než jsme šli na Přes ploty, tak jsem si četl, kdo tam hraje, protože jsem je vůbec neznal, a ty jejich životopisy, ale zase je to takové, že si to přečtu, a tím to pro mě hasne. Nevyhledávám, co se zrovna děje a tak.*

JH: Kolik z vás má divadelní FB přihlášený?

Jarek: *Já jsem se to dozvěděl až dneska, že máte FB?*

Květa: *No to zírám, vy máte i FB?*

VÍCE LIDÍ SE PODIVUJE, ŽE O EXISTENCI FACEBOOK STRÁNKY DIVADLA DOSUD NEVĚDĚLI.

JH: A tam se to všechno dozvíte – Trčálka, jak kácí les a podobně.

Květa: Trčálka mám taky ráda.

JČ: A já zajdu ještě dál – Instagram?

Květa: Prosím?

Dominik: To vím, že to má, v divadle je právě nějaká ta stěna, kde se můžete vyfotit a dát tam ten hashtag SD nebo něco takového, ale jen díky tomuto, jinak jsem právě nevěděl, že má Slovácké divadlo Facebook ani takové jiné sociální sítě.

JČ: A napadlo by vás samotné si tu stránku třeba na tom FB najít?

HROMADNĚ NE, NE VŮBEC.

Jarek: To jsem taky nehledal právě, jak říkala paní Věrka, taky, jak jsem tady o tom slyšel tak jsem si řekl, že jak odsud vyjdu, tak hned si to na mobilu najdu, ale samotného by mě to předtím vůbec nenapadlo.

HROMADNĚ SOUHLASÍ, „PŘESNĚ“.

Květa: Mě by nenapadlo, že jste na FB.

JČ: Máte něco k FB, Jano, Vendo?

Venda: No, Jana mně připomněla, že už jsem strašně dlouho nebyla na FB.

HROMADNÁ DEBATA O FB, JAK NA NĚJ NEMAJÍ PO PRÁCI ČAS.

Lád'a: Můžu k tomu něco? Mě překvapuje, že tak mladé dámy používají FB málo, já jsem na něm nebyl nikdy a zatím mně to nechybí.

DÁL LÁDA POVÍDÁ O SVÝCH VNUČKÁCH, JAK JSOU POŘÁD U MOBILŮ.
NAVÁZALA HROMADNÁ DEBATA CO KDO NA FB DĚLÁ, JAK JEJ POTŘEBUJE
NEBO NEPOTŘEBUJE APOD.

JČ: Ted' jak jste zmínili, že hledáte na webu ty informace o těch hrách. Viděl někdy někdo z vás tištěný program Slováckého divadla? Koupili jste si ho někdy? Koupili jste si ho někdy nebo napadlo by vás se tam podívat a něco si přečíst?

Lád'a: *Vždycky když jdu na přestavení tak se dívám.*

Květa: *Já se dívám dopředu na stránkách SD, tam se dívám dopředu kdy co je a jestli tam není ještě místo na něco, tam si najdu, sem tam jednou za 14 dnů tak si tam zajdu a dívám se.*

JH: To se bavíme o programu, co se bude hrát. Ale naše dramaturgyně ještě vytvářejí ke každé inscenaci brožurku, které se říká divadelní program, kde se píše více o té hře, třeba i o důvodech, proč jsme ji vybrali, nebo nějaká kurikula těch inscenátorů, jestli s tímto se setkáváte...?

Květa: *Koupit si tištěnou, to jste mysleli?*

JH: Ano. Tak jestli toto si někdo z vás kupuje a čte.

Lád'a: *Pokaždé. Vždycky chodíme tak o půl hodiny dřív, tak si to ještě rychle prolistuji a něco o autorovi a o těch jiných inscenacích.*

Květa: *A to nevím kde, u pokladny normálně jo?*

JH: Nevíte, jo? Děkuju, to je pro mě důležitá informace. Mají to vždycky u sebe uvaděči u dveří.

Květa: *Jo ty knížečky?*

Květa: *Oni to vždycky drží a neříkají nic.*

JH: Děkuju, to je důležitá informace.

HROMADNÁ DEBATA, ŽE NIKDO KROMĚ LÁDI O TOM NEVĚDĚL A ANI JIM TO UVADĚČI NIKDY NENABÍDLI.

Květa: *Mohlo by to být někde napsané.*

LÁĎA SE VRACÍ K ZÁKULISÍ DIVADLA – VZPOMÍNÁ NA NOC DIVADEL, JAK TO BYLO ÚŽASNÉ, ŽE VIDĚLI KOSTYMÉRNŮ, PROLEZLI VŠECHNY PROSTORY, KUBÁNIK JAKO PRŮVODCE BYL SKVĚLÝ A VŠECHNY DOTAZY ZODPOVĚDĚL. TOTO BY DOPORUČOVAL KAŽDÉMU, PODÍVAT SE DO TOHO DIVADLA, A ČASTO SI NA TO VZPOMÍNÁ, JAK VŠECHNO SE VŠÍM SOUVISÍ. STOJÍ TO ZA TO, NOČNÍ ATMOSFÉRA, TICHO, VŠUDE SI CHODÍTE. ZNOVU DOPORUČUJE A PTÁ SE, ZDA JE TO KAŽDÝ ROK.

JH ODPOVÍDÁ, ŽE JE TO KAŽDÝ ROK, VŽDY TŘETÍ SOBOTA V LISTOPADU V RÁMCI CELOSVĚTOVÉ NOCI DIVADEL. LETOS ALE NEBUDE, KVŮLI VELKÉMU VÝROČÍ SD. JH TAKY DOPORUČUJE, ZMÍŇUJE EKONOMICKÉ OKÉNKO, KOLIK BY STÁLA VSTUPENKY KDYBY SI LIDÉ MĚLI PLATIT VEŠKERÉ NÁKLADY.

LÁĎA ZNOVU DOPORUČUJE, JAK TO NA VŠECHNY ZAPŮSOBÍ A JAK NA TO VZPOMÍNÁ DODNES.

JČ: Vendo, vás by tohle zaujalo, tady ta Noc divadel? Jak jsme se bavili o tom zákulisí a vy jste říkala, že to tak nesledujete...

Venda: *Jo, ano.*

Jana: *Ne že by mě nezajímaly informace, ale ne tak, abych si sama o tom hledala. Mám ráda herce, a když mám čas, tak si něco přečtu, ale když je nějaká akce, tak to bych ráda absolvovala.*

Venda: *Taková akce by se nám líbila. Ale ti herci se dají potkat na spoustě akcí, uvádí ples, chodí pravidelně do kavárny v Prostřední ulici, kde jsme byly na nějakém tom čtení nebo co to bylo, takže s těma lidma se člověk potkává, ale nevyhledává úplně ten bulvár, že čekají miminko a už porodila a tak.*

JČ: A tady o té Noci divadel jste věděly?

Venda: *Ne.*

Jana: *Ne.*

Květa: *Ale to když paní to řekla, tak mně se to vybavilo, že jsem o tom četla, ale nic bližšího jsem nevěděla. Jenom jsem si uvědomila, že jsem o tom slyšela.*

JČ: **Ještě se vrátím k Vendě s Janou – vy hodně navštěvujete kulturní akce, co říkáte na cenu. Myslíte, že dostáváte za tu cenu adekvátní hodnotu?**

Jana: *To bych asi neřešila.*

Venda: *Cena by nevadila, i kdyby byla vyšší a kdybychom se dostali i třeba na nějaké, ne premiéru, ale třeba něco, tak to bysme si i předplatily. My, jak chodíme i na ty jazzy, tak si kupujeme vstupenku vždycky zvlášť, abychom je podpořily, i když třeba je tam taky možnost ušetřit na předplatném. Nám cena opravdu nevadí.*

JČ: **A myslíte si, že to divadlo je dostupné pro každého?**

Venda: *Myslím si, že ano. Studenti, když v rámci školy mají tu možnost za levnější, tak supr.*

Jana: *Když to srovnám s kinem, tak určitě.*

Venda: *Jo, a kino je mnohem dražší a taky chodíme do kina.*

JČ: **Pánové, jak to vidíte s tou cenou?**

Jarek: *Já nevím, kolik jsme platili za to studentské, myslím 600 Kč, což mně přišlo úplně zadarmo, myslím šest her tam je, pět a jedna na malé scéně, a stovku dat za divadlo, navíc ty hry bývají okolo dvou hodin i víc a když jde člověk do kina, tak dá 170 korun za jedno kino a má to hodinu a dvacet minut.*

OSTATNÍ SOUHLASÍ.

Jarek: *A ještě mi přijde, že to kino je fajn takové, na co chodím já tak tam člověk nemusí přemýšlet, ale tady člověk jde a bavíme se o tom, nebo se na to i předem víc těšíme, takže ten požitek ve mně zůstane dýl než v případě toho kina.*

JČ: Vy to Věrko taky tak vidíte, že to kino je pasivní.

Věrka: *Ano, my to máme, když jdeme do divadla, jako takový svátek.*

OSTATNÍ SOUHLASÍ.

Jarek: *Přesně!*

Věrka: *My to máme tady tak zařízené, máme krásný den, jedeme do divadla, my si to užijeme, těšíme se na to, už jsem říkala, že z každé té hry si něco vezmete. I když je to třeba těžší hra, nebo tomu nerozumíte, ale zaujme vás třeba výkon toho herce, jak to podá, to je fantastické, takže vždycky nás ta hra něčím zaujme, pak si zajdeme třeba na kafičko nebo na oběd, a stále se o tom bavíme, probíráme to, nakonec zjistíme, že to bylo fantastický, výborný. My to máme jako svátek, když jedeme do toho divadla.*

Jarek: *My, jak jsme byli na tom Přes ploty, tak nás třeba ta hra skrz ten děj nijak nezaujala, ale zase jsme říkali, že jak to zahráli ti herci, tak to bylo prostě perfektní. Nás ta hra nějak neoslovila, ale výkon těch herců.*

Věrka: *To z té doby vůbec jste nevěděl, která bije, jako z historie...*

Jarek: *Ted' jsem to prostě, my jsme ani nevěděli do půlky divadla o kom to je nebo takto, a pak si to člověk domyslí, ale jelikož to bylo podle skutečné události, tak my jsme o tom moc nevěděli, ale výkon těch herců byl neskutečný. Sami jsme byli překvapení, taky jsme přemýšleli, že bysme to opustili, ale kvůli těm hercům to nešlo.*

JČ: Takže i když vás ta hra tolik nechytí, tak pořád je tam pro vás ta přidaná hodnota v kontaktu s herci a to, jak oni to ztvárňují.

Jarek: *Jo.*

Věra: *Vždycky vás na tom něco zaujme.*

Květa: *Vždycky.*

Jarek: *Zatím se mně líbily všechny představení, akorát toto, jak jsem o tom nic nevěděl, tak jsem nevěděl, která bije a trochu mě to nudilo, už jsem přemýšlel nad jinými věcmi, ale líbilo se mně, jak to ti herci podali, z jejich strany to bylo perfektní. Kdyby to odflákli, tak si myslím, že bychom určitě odešli, protože nás to nijak nenaplnovalo to představení.*

JČ: **Když už mluvíme o tom kontaktu s těmi herci a energií, kterou do toho dávají, s tím souvisí i místo, kde zrovna sedíte. Nakolik je pro vás to místo v sále, kde sedíte, důležité, a byli byste ochotní jej vyměnit třeba za nižší cenu? Máte to nějak nastaveno, že z nějakého důvodu je pro vás určité místo atraktivní a jiné méně?**

Jarek: *Jestli si můžu ještě vzít slovo, tak my jsme se školou chodívali na balkon, a už bych tam nešel, protože je tam miň místa mi přijde, a zároveň se mi zdá, že už jsem od těch herců daleko. Ted' sedáváme přibližně v desáté řadě, což už je docela blízko, a navíc jsme už v úrovni těch herců, to mi přijde lepší, že se na ně nedíváme shora dolů, ale že je vidíme už odspoda celé celkově. Takže dole se mi líbí celkově víc a nahoru už bych asi nechtěl.*

JČ: **Květo, vy s Věrkou jste na balkoně...**

Květa: *No my jsme na balkoně, ale když není jinde místo.*

Věrka: *... my bysme šly taky dolů, protože...*

Květa: *... já jsem předtím chodila s mojí starší sestrou a ona byla v té třetí řadě zkraje, jenže potom už jsem nemohla tam být a dostala jsem místo někde v té 14. řadě vzadu, a to už nebylo ono, protože jsem menší postavy, a když je tam někdy nějaký pán, nebo někdo přede mnou, tak... Tak jsem právě hledala a napsala jsem si o jiné místo, a pak jsme my dvě dostaly teda ten balkon.*

Věrka: *V druhé řadě.*

Květa: *Ale to ještě když jsme tak uprostřed, tak to je ještě dobré.*

Věrka: *Ale posledně jsme málo slyšely. Já jsem teda už...*

Květa: *... jenomže nás tam těch seniorů je tam už dost, a ten spodek je vyprodaný, takže. Samozřejmě, že by člověk šel do čtvrté do páté řady uprostřed, jenomže tam každý být nemůže. Takže nejlepší, máme to první pořadí, aby bylo to lepší, nějakou tu stovku za rok, potom, co je rozdíl na tom druhém pořadí, si myslím není ani pro ty důchodce taková hrůza. Takže určitě bysme chtěly být blíž, ale bohužel.*

JČ: Lád'o, pro vás to hraje roli? Když byste si mimo předplatné chtěl kupovat lístek, mohlo by vás to odradit? Když by na to představení, o které byste měl zájem, ačkoliv ne třeba tak úplně hluboký?

Lád'a: *Přesně vám rozumím. V mém věku už dost značnou roli hraje sluch, takže máme pátou řadu už hodně let, to je úplně ideální, ale určitě by to na mě mělo vliv. Já už jsem si zvykl na ten kontakt, občas tam projde tou řadou třeba pan Šulaj, nebo někdo jiný, něco prohodíme. Takže ten kontakt, dobře slyším, vidím a krásně vás to obkrouží. To jeviště je tak blízko, nesedíme sice uprostřed, ale je to blízko. Dokud budeme chodit, vidět, slyšet, tak to nebudeme opouštět.*

JH: Já se vás zeptám na jednu věc, na kterou jste mě navedl – víte, že SD nabízí služby pro lidi, kteří hůř slyší nebo hůř vidí?

Věrka: *Já jsem to četla, že nabízí půjčení dalekohledu a ještě nevím co, to jsem četla tak minulý rok, nevím, jestli to nebyla nějaká nová služba.*

JH: Ano, kukátka nabízíme asi dva roky.

Věrka: *Tak tenkrát jsem to četla.*

JH: Pro předplatitele v zadních řadách jsou zdarma k zapůjčení, od dvanácté řady dopředu je to za poplatek, kdyby chtěli, ale máme i naslouchátka nebo taková sluchátka pro ty, kdo hůř slyší, protože v seniorských skupinách ten problém bývá, ale moc málo se půjčují, tak proto se ptám, jestli o tom je nějaké povědomí nebo není.

Lád'a: Asi se cítí možná někteří, že už mají sluchátka - někdo na to je takový háklivý.

JČ: A vy jste to věděl, že taková služba je?

Lád'a: Ne.

Věrka: Já ano. Říkám, já jsem to četla ve Slováckých novinách.

Jarek (doplňován Dominikem): No já sice chodím první rok, ale přijde mi, že to není nikde vystavené nebo že by nějaká nabídka někde byla. Třeba kdyby to bylo někde přímo u vstupu do sálu nebo do divadla.

JČ ZMIŇUJE FÁMU O PŮJČOVÁNÍ KUKÁTEK JEN NA DVA ÚPLNĚ NAHÉ MUŽE.

JČ: Jano, pro vás výběr místa hraje nějakou zásadnější roli, když jdete na nějakou akci?

Jana: Určitě hraje, protože jednak jsem docela malá, a taky nejhorší je když přede mnou sedí (nesroz.) paní. To je... ve mně to teda taky.

JČ: Takže je to kvůli obavám, že byste dobře neviděla.

Jana: Že dobře nevidím a taky mám ráda kontakt s tím hercem.

OSTATNÍ SE PŘIDÁVAJÍ, ŽE JE DŮLEŽITÉ VIDĚT MIMIKU, SOUHLASÍ S DŮLEŽITOSTÍ KONTAKTU.

PŘECHÁZÍ SE NA TEST HERCI/NEHERCI.

PŘESTÁVKA.

JH BĚHEM PŘESTÁVKY ZMIŇUJE STAROMĚSTKOU ZÁKLADKU, KTERÁ JEZDÍ NA PŘEDPLATNÉ DO ZLÍNA, PROTOŽE SD POVAŽUJE ZA TĚŽKOU PRODUKCI. JH DÁLE MLUVÍ O DRAMATURGII, "DĚLÁME DIVADLO PRO KAŽDÉHO, ALE NE PRO VŠECHNY".

JČ: Abych se teda vrátil k SD. Už jsme zmínili několik těch kanálů, a jedním z nejviditelnějších jsou plakáty. Vnímáte ty plakáty nějakým způsobem, co vás na nich zaujme a jestli je poznáte a na základě čeho je poznáte v té záplavě ostatních?

Venda: *Tak my je sledujeme na hlavním náměstí na tom kulatém. Tam procházíme často, skoro denně, takže tam je vidíme.*

JČ: A víte, že to je to místo, kde ten plakát vždycky najdete, takže už se tam na něj cíleně jdete podívat.

Venda: *Víme, že tam ten plakát je, ne že ho úplně sledujeme, ale mrkneme očkem, víme o něm a představíme si k té hře, že tam patří.*

JČ: A upoutá vás třeba i na jiném místě? Že třeba procházíte, aniž byste na to nějak myslela, ale stejně plakát SD upoutá vaši pozornost?

Venda: *Ne, opravdu, asi jdu prostě jenom tu trasu, kde to tady je. Vím, že jsou ještě plakáty u pošty, tam se díváme na kino a jestli tam je divadlo nevím, ale tady vím, že na tom kulatém, na tom hlavním náměstí, jinde asi nechodím, nevím o nich.*

JČ: Jo, děkuju. Jano, vy to máte taky tak s těmi plakáty? Všímate si, kde jsou?

Jana: *Jako všímám si jich. Když jdu po městě tak vidím je, že jsou i jinde. Jsou na Mariánském náměstí, na Palackého, všímám si jich, když jdu. Strašně se mi líbí ta grafika, celkově, to mě zajímá vždycky...*

JČ: Dá se říct, že už jenom na základě té grafiky poznáte plakát Slováckého divadla?

Jana: *Určitě, má to rukopis, jako už to poznávám. Nevím, jestli to dělá jeden člověk nebo je jich víc, ale je to poznat.*

JČ: A tu grafiku hodnotíte kladně nebo...

Jana: *Velmi kladně.*

JČ: Myslíte si, že nějakým způsobem ty plakáty kultivují veřejný prostor?

Jana: *To jo, to určitě.*

JČ: A vy, Jarku s Dominikem?

Jarek: *Já si všímám plakátu taky na Masarykově náměstí, když jdu na autobus, tak to mám po cestě, tam si všimnu, ale spíš než že bych tam stál a četl si detaily, tak spíš se jenom podívám co tam je, podívám se většinou na název, na tu fotku nebo obrázek co tam je, ale ještě se mi nestalo, že bych si řekl „Viděl jsem plakát,“ a pak bych na tu hru šel.*

JČ: A jak ten plakát poznáte, že je Slováckého divadla?

Jarek: *Já si vždycky všimnu, že je tam napsané Slovácké divadlo.*

JČ: Že je tam to logo a Slovácké divadlo?

Jarek: *Ale hlavně vždycky se dívám na tom místě, kde si myslím, že to má jenom Slovácké divadlo, takže spíš tak už vím, že se tam hraje. Většinou když jdu okolo, tak se tam podívám i když jdu kolem třikrát denně.*

JČ: Lád'o, vy potkáváte ty plakáty?

Lád'a: *Tak já nejsem z Uherského Hradiště, bydlíme sice kousek, ale vnímám to, ale ještě pokud bych mohl k tomu říct svůj názor: DÁLE ZMIŇUJE, ŽE U DOMU SLUŽEB MAJÍ PLAKÁTY SVÉ MÍSTO, ALE NAVRHUJE DOPLNIT TAKÉ K DOMU KNIHY PORTAL NEBO KE KINU. JH NAMÍTÁ, ŽE TAM BY TO NEŠLO, PROTOŽE SE MĚSTO ČISTÍ OD REKLAM A DOCHÁZÍ K REGULACI. DÁLE SE KVĚTA PTÁ, PROČ TO MĚSTO DĚLÁ, JANA ZMIŇUJE PAMÁTKOVOU KOMISI, DÁL PROBÍHÁ DISKUZE NA TOTO TÉMA.*

JČ: A jak jste říkal Lád'o, kde všude by ty plakáty ještě mohly být, tak máte pocit, že je jich málo, že se takhle k těm lidem nedostanou?

Láďa: *Nemůžu to říct konkrétně ani dobře, protože si myslím, že by měly být na místech, kde chodí lidé, kteří tu kulturu - Klub kultury. Máte tam taky něco u Klubu? Tam chodí hodně lidí na různé akce kulturní, nebo třeba i u gymnázia, gymnazisty by to třeba taky zaujalo.*

JČ: Takže tam jde o to cílení na tu skupinu?

Láďa: Ano, na to cílení na tu skupinu lidí, kteří by o to mohli mít zájem.

JH NAMÍTÁ, ŽE U GYMNÁZIA PLAKÁTY JSOU, JE ODTAMTUD DOKONCE JEDNA A PŮL PŘEDPLATITELSKÉ SKUPINY. LÁĎA DÁL NAVRHUJE UNIVERZITU V UH, PODLE JH TAM ALE ZÁJEM NAOPAK NENÍ. KVĚTA ZMIŇUJE PROGRAM PŘED KNIHOVNOU U OSTROŽSKÉHO ZÁMKU, TAM JSOU UVEDENY I ROZVOZY. VĚRKA ŘÍKÁ ŽE I VE VESELÍ JSOU.

JH UVÁDÍ, ŽE PLAKÁTŮ S PROGRAMEM TISKNOU 200 A JDOU DO CELÉHO ZLÍNSKÉHO KRAJE.

PŘI UKAZOVÁNÍ PLAKÁTŮ SI VŠICHNI MYSLÍ, ŽE BY JE POZNALI I BEZ LOGA A NÁPISU. LÁĎA POUKAZUJE NA ROZPOZNATELNÝ RUKOPIS, KVĚTA ŽE PODLE HERCŮ.

JDEME HLOUBĚJI: U PLAKÁTŮ V JEDNOTÉM STYLU (KRÁLOVA ŘEČ AJ.) BY TO POZNALI HNED, ALE U RODINY TOTU UŽ POCHYBUJÍ. JAREK BY SI ŘEKL, ŽE TO BUDE SPÍŠ NĚJAKÝ FILM. LÁĎA: NENÍ TO TAK ÚPLNĚ CHARAKTERISTICKÉ JAK TY OSTATNÍ, NA TO NEJSME ZVYKLÍ. JANA POVAŽUJE KULATÉ ZA VÍCE DIVADELNÍ PLAKÁTY, RODINU TOTU AJ. ZA VÍCE FILMOVÉ PLAKÁTY.

KULATÉ PLAKÁTY POVAŽUJÍ ZA MODERNĚJŠÍ, FOTKOVÉ ZA STARŠÍ. U KULATÝCH PŘIZNÁVAJÍ, ŽE BY JIM VIDĚNÉ A NEVIDĚNÉ HRY MOHLY SPLÝVAT, ŽE BY SI NEMUSELI VŠIMNOUT ZMĚNY PLAKÁTU.

JČ UKAZUJE MNOHO POVYKU PRO NIC - "O ČEM SI MYSLÍTE, ŽE JE TAHLE HRA?" - "SPARTAKIÁDA" VŠICHNI HROMADNĚ (STEJNĚ JAKO PŘEDCHOZÍ SKUPINA. PLAKÁT SE JIM ALE LÍBÍ. DÁLE POROVNÁNÍ PLAKÁTU RODINY TOTU A MNOHO POVYKU PRO NIC. VŠEM SE VÍCE LÍBÍ MNOHO POVYKU. LÁĎA

POUKAZUJE NA TO, ŽE RODINA TOTU JE MOC STATICKÁ. JARKOVI SE NELÍBÍ PŘÍLIŠ MNOHO BAREV, NSEDÍ MU TO K DIVADLU. OSTATNÍ SOUHLASÍ TAKÉ.

JAREK UVÁDÍ, ŽE MU SE MNOHO POVYKU LÍBÍ DALEKO VÍC NEŽ KRÁLOVA ŘEČ, ZDÁ SE MU TO JAKO MODERNĚJŠÍ DESIGN, JAKO NOVÁ ÉRA PLAKÁTŮ. JČ PŘIPOMÍNÁ, ŽE KAŽDÝ ROK SPOJUJE PLAKÁTY JEDNO NOSNÉ TÉMA. OSTATNÍ PŘIZVUKUJÍ. PLAKÁT FIDLOVAČKY JE PODLE LÁDI TYPICKÝ DIVADELNÍ PLAKÁT, BUŘINKA, POSTOJ HERCŮ, UŽ Z DÁLKY JE POZNAT, ŽE TO JE DIVADLO. OSTATNÍ HORLIVĚ SOUHLASÍ. JAREK SI MYSLÍ, ŽE KDYBY RODINA TOTU BYL ČERNOBÍLÝ PLAKÁT, TAK BY BYL LEPŠÍ A VÍCE DIVADELNÍ - NĚKTEŘÍ TAKÉ PROJEVUJÍ SOUHLAS.

JAREK SI MYSLÍ, ŽE PLAKÁTY NA MALÉ SCÉNĚ NEBO U DIVADLA JSOU DOBRÉ, ALE PLAKÁTY NA NÁMĚSTÍ LIDI NEZAUJMOU TAK, ABY U TOHO STÁLI A PAK SI JEŠTĚ NĚCO VYHLEDÁVALI, ŽE NOVÉ LIDI TO PODLE NĚJ DO DIVADLA NEPŘILÁKÁ, ŽE JE TO JEN PRO TY, KTEŘÍ UŽ DO DIVADLA CHODÍ. JAREK DÁL PŘIPOUŠTÍ, ŽE REKLAMY JE KOLEM NÁS UŽ STRAŠNĚ MOC A ČLOVĚK JI TAK VYPOUŠTÍ.

JH UVÁDÍ, ŽE Z OBOU SKUPIN MÁ POCIT, ŽE LIDÉ SI VŠIMNOU ŽE JE TAM SD, ŽE NĚCO HRAJE, ALE ŽE JIM TEN PLAKÁT POTOM NAKONEC STEJNĚ NEUTKVĚJE V MYSLI NATOLIK, ABY SI SPOJILI MNOHO POVYKU PRO NIC SE SPARTAKIÁDOU.

JAREK SI MYSLÍ, ŽE TO NENÍ CHYBA PLAKÁTŮ, ALE ŽE NA PLAKÁTU LIDÉ STEJNĚ NENAJDOU TOLIK INFORMACÍ, KOLIK NAJDOU NA INTERNETU, TAK JDOU ROVNOU TAM. DÁL POVÍDÁ O SVÉ BABIČCE, KTERÁ MÁ FACEBOOK A JE TAM ČASTĚJI NEŽ ON SÁM.

Květa: *Je pravda, že dneska už je ta větší skupina na těch sociálních sítích a asi je lepší investovat ty peníze tam. Aby to vyskakovalo, nebo na tom FB aby to bylo, dá se to dneska.*

Jarek: *Přesně tak, teď jsem to chtěl říct. Jak vyskakují různé reklamy, jak si to všichni platí na Facebooku nebo i na tom Instagramu, že vždycky tam jsou dva tři příspěvky a už je tam sponzorováno, tak spíš na takové se zaměřit. Tak si myslím, že spíš na takové se zaměřit.*

JČ: A nemyslíte, že v prostředí internetu hraje naopak ještě větší roli bannerová slepota, než je tomu ve veřejném prostoru? Protože na tom plakátu se dá více kreativně pracovat, každý ten plakát je malé umělecké dílo. Na internetu ten prostor na to není, tak myslíte, že by vás to přece jen na těch sociálních sítích dokázalo upoutat?

Věra: Zase vůči divadlu, jako takovému svatostánku, když to tak řeknu, kterým divadlo bylo, je a snad bude, tak aspoň k tomu divadlu ten plakát patří a úplně ho vymizet podle mě je velká škoda, a bouchnout to zase na ten internet kde je to všude tak. Protože plakáty prostě k divadlu patří, já si nemůžu pomoci.

Venda: No tak jo, jasně, my jsme se shodli, že ve finále, když se díváme na to divadlo, co má být za představení, tak jdeme na internet. Ale jestli to hledají i lidi, kteří nejsou předplatitelé, to těžko říct.

Věrka: To spíš na doporučení.

Venda: Já jenom si všimnu plakátu „Aha, je nějaká hra nová, něco nového je tam,“ a už to nosím v paměti, ale jestli to tak i ostatní, to musí spíš říct ti nepředplatitelé.

JČ: Těch se taky budeme ptát.

Květa: Protože my víme, my dostaneme ty prospekty k tomu...

DÁL SE DEBATA STOČILA NA DALŠÍ PŘEDSTAVENÍ, KTERÉ PŘIPADÁ NA PRVNÍHO APRÍLA A NÁSLEDNĚ NA ZRUŠENÁ PŘEDSTAVENÍ.

JČ: Dominiku, vy jste chtěl něco dodat?

Dominik: Spíš ty plakáty by možná byly účinnější na nějakých kulturních místech, třeba na Redutě v Hradišti...

JČ: Tak jak říkal už tady Lád'a, vybrat ta místa, kde podle vás je to lépe cílené...

Lád'a: ... kde se schází lidi za kulturou...

Jarek: *Nebo u toho Portálu, u toho knihkupectví...*

Dominik:... *My máme třeba ve škole...*

JČ:... To už taky Lád'a konkrétně navrhoval...

Jarek: *No, no, myslím, že když si člověk jde koupit knížku, tak není proti divadlu, že by třeba viděl, že třeba se zrovna ta hra nebo od stejného autora hraje.*

Lád'a:... *Zajímalo by ho to jako další kultura.*

Jarek: *Ano.*

Květa: *Můžu se zeptat, kolik těch plakátů se tiskne?*

JH: Stovka.

DÁL JH VYSVĚTLUJE, ŽE DANÝ POČET VYCHÁZÍ SPÍŠE Z EKONOMICKÉ PRAKTIČNOSTI, PROTOŽE TISK MENŠÍHO POČTU PLAKÁTŮ BY BYL CENOVĚ NEVÝHODNÝ.

JČ: A teď když propojíme ty informace z plakátů a online prostor, tak co říkáte na ty e-mailové newslettery? Zajímají vás, čtete je?

Květa: *Já to dostávám...*

Jana: *To dostává jenom kamarádka, protože to je na její jméno (JANA S VANDOU JSOU ČLENKY ŠESTIČLENNÉ SKUPINY, ZA KTEROU PŘEDPLATNĚ KUPUJE JEDNA OSOBA).*

OSTATNÍ MLUVÍ JEDEN PŘES DRUHÉHO, DOMINIK S JARKEM ZMIŇUJÍ, ŽE JIM TAKOVOÝ E-MAIL NIKDY NEPŘÍŠEL, ALE ŽE MOŽNÁ U TOHO ŠKOLNÍHO PŘEDSTAVENÍ TO NECHODÍ. JAREK ALE DÁL PŘIPOUŠTÍ, ŽE PODOBNÉ E-MAILY

NEČTE. VENDA ZMIŇUJE, ŽE V NĚKTERÝCH SCHRÁNKÁCH PODOBNÉ MAILY CHODÍ DO HROMADNÉ SLOŽKY.

JČ: A je tady někdo z vás, kdo ten e-mailový newsletter dostává a čte ho? A ví, jak vypadá?

Květa: Dojde tam zpráva, je tam Slovácké divadlo... DÁL POPISUJE OBSAH NEWSLETTERU.

DÁL KVĚTA PŘIPOUŠTÍ, ŽE TYTO E-MAILY RÁDA ČTE A DIVÁ SE VŽDYCKY, JESTLI NĚCO NEPŘIŠLO, NAPŘ. ZRUŠENÉ PŘEDSTAVENÍ APOD.

JČ SI UJASŇUJE U JANY, JAK TO MAJÍ S TÍM HROMADNÝM PŘEDPLATNÝM.

PŘICHÁZÍ NA ŘADU HODNOCENÍ HER V PAPÍROVÉM DOTAZNÍKU.

JH: Já mám ještě malou otázku – jestli chodíte na představení na Malou scénu nebo případně na offkova představení? Jestli to reflektujete, chodíte na to?

Lád'a: Byl jsem několikrát, to už je dávno na Rychlých šípech na Malé scéně, pak nějaké zpívání od Ježka, to bylo úžasné, a pak s Lad'ou Doskočilem Táta...

Květa: Taky jsme tam byli, ale to bylo odložené dvakrát. A pak ještě Normálního debila.

JH: Ten není náš.

Květa: Ten není váš? Já mám i knížku. Vy jste to neviděli nikdo?

Věrka: My jsme to viděli s manželem.

JČ: Jano, já se ještě vrátím k té Malé scéně. Vy jste říkala, že je to vždycky vyprodané – takže vy se o to zajímáte o ta představení, ale nemůžete je navštívit, protože na to není kapacita?

Jana: Ano.

Věrka: Na Autistu než jsme se dostali, to bylo něco.

Květa: *Ano, ano, a od té doby nic.*

LÁĎA SE DÁL PTÁ, JAK SE TVOŘÍ PROGRAM PRO MALOU SCÉNU. JH ŘÍKÁ, ŽE JEDNOU ZA ROK AŽ DVA SE SNAŽÍ MÍT TITUL NA MALÉ SCÉNĚ, PROTOŽE MAJÍ ZPĚTNOU VAZBU OD DIVÁKŮ, ŽE PŘEDSTAVENÍ NA MALÉ SCÉNĚ JSOU KONTAKTNĚJŠÍ. TA HRA SE VŽDYCKY ZKOUŠÍ PROTI NĚJAKÉ JINÉ, KVŮLI HERCŮM TAK, ABY MĚLI VOLNO. PŘEDNOST MÁ ALE VELKÁ SCÉNA, PROTOŽE NA ROZDÍL OD TÉ MALÉ NENÍ ZTRÁTOVÁ.

JČ SE VRACÍ ZPĚT K PAPIROVÉMU DOTAZNÍKU.

CO SE VÁM VYBAVÍ, KDYŽ SE ŘEKNE DIVADLO?

Jarek: *Překvapení.*

Dominik: *Parádní.*

Věrka: *Nadšení.*

Venda: *Kulturní zážitek.*

Jana: *Kupa úžasných herců.*

Květa: *Kulturní zážitek.*

Květa: *Nadšení.*

Láďa: *Kvalita, nadšení a zážitky, které se mi vrací. I poučení.*